

zulával él állandóan. S ha a pénz értékében a kérdéses ingadozás bekövetkezik — jogszabály híján a gazdasági élet a Bátor jellemezte spekulációra van utalva. Hogy a Bátor említése példánál maradjunk, a bank-run-t épen az idézi elő ily esetben, hogy nincs jogszabály, amely a pénzesés esetén a változatlan aranytartalmat biztosítaná s ily jogszabály esetén épen a spekulációs kivét és betét szűnne meg. Hasonlóképen nem érthetünk egyet Bátor dr. másik érvével sem. Szerinte „amint a gazdasági élet a kirovó pozícióból valamely fizetőeszközt ki-mozdít, az a pénz többé nem alkalmas mindazoknak a gazdasági feladatoknak az ellátására, amely gazdasági feladatokat pedig a pénznek a modern gazdasági életben be kell tölteni.” A mögöttes számolásnak fenti javasolt szabálya a pénzt kirovó pozíciójából nem mozdítja ki. Ez a mögöttes számolás csak latensen létezik, alszik mindaddig, amíg a pénz betölti kirovó funkcióját. Ismét az előbbi eset; előbb szűnik meg a pénz funkcióját betölteni, mintsem a mögöttes számolás érvényesülne. Az érték-állandósági klauzula első gyakorlati jelentkezése automaticae a pénz funkcionálásában beálló zavart jelentené.

Az elmondottakat összefoglalva: helytelen az a bírói gyakorlat; amely a felek szándékának kutatásával elszakítja az ügyletet kirovó jószágától. Ezen csak oly új jogszabály segíthet, amely mögöttes számolás útján minden pénztartozásnak egy értékálló jószágban történt kikötését biztosítja.

Dr. Huppert Leó.

Versenyjogi jelszavak a német gyakorlatban. A Reichsgericht korábbi gyakorlata az úgynevezett vergleichende Werbung eseteit generalisan tilalmazza. A versenytárs külföldi voltára való utalással, mint általában mindennemű politikai, vagy társadalmi hangulatnak az ellenfél rovására való hasznosítását tisztességtelen versenynek minősítette. A háború idején a Reichsgericht megengedhetőnek mondotta a versenytárs külföldi vállalatára való utalást, de a háború után a Reichsgericht ismét visszatért régi gyakorlatához. Legújában a Reichsgericht megint megengedettnek mondotta a német nemzeti érzésre való apellálást és különösen a versenytárs külföldi mivoltára való utalást, ez a döntés megfelel a ma Németországban divatos Volkheit jelszónak, amelynek versenyjogi érvényesülést szereznek az újában kibocsátott jogszabályok és úgy látszik a Reichsgericht ítélkezése is. Ezzel az irányzattal szemben dr. Baumbach ny. tanácselnök, a német versenyjognak egyik kiváló művelője, igen élesen foglalt állást a Markenschutz und Wettbewerb 1934. július—aug. számában közzétett cikkében. Ebből a cikkből idézzük az alábbi kiszakított mondatokat: „Dieser Hinweis (a külföldi minőségre való utalás) geschieht regelmässig unter vaterländischen Deckmäntelchen; bedeutend süßser als für das Vater-

land zusterben ist es vielen, für das Vaterland Geschäfte zu machen... Es ist unbedingt jedem Unternehmen erlaubt, auf seine Eigenschaft als deutsches Unternehmen und auf die Wiegen-schaft seiner Erzeugnisse als deutsche hinzuweisen und vom Kauf ausländischer Ware allgemein abzuraten... Keinesfalls kann es aber richtig sein einen Mitbewerber zutreffend oder un-zutreffend, als Ausländer zu brandmarken und ihn damit wett-bewerblich zu verfehlen. Das verstösst nicht nur gegen alle Grundsätze des Wettbewerbsrecht, sondern auch gegen die dürftigste praktische Vernunft. Ein Land, das, wie Deutschland, mit seiner Ernährung und mit den wichtigsten Rohstoffen aufs Ausland angewiesen ist, dessen Angehörige besonders stark im Ausland gewerblich tätig sind (stärker als umgekehrt), darf un-möglich das Ausland wettbewerbsrechtlich zurücksetzen... Das Wäre der Todesstoss für den lauterem, d, h, sachlichen Wett-bewerb... Den Gerichten sind die bestehenden Gesetze Richt-schnur und nicht politische Erwägungen... Das einzige, was die Vertreter solcher Meinungen — sehr gegen ihren Willen — erreichen können, ist die Untergrabung des Vertrauens des Aus-landes in die deutsche Rechtspflege... Es ist jetzt leider üblich, dass sich die nackte Selbstsucht hinter dem Satz verbirgt. „Ge-meinnutz geht vor Eigennutz. Beruft sich jemand auf diesen wahrhaft grundlegenden Satz neuer Rechtsauffassung, so muss man scharf mit der Laterne dahinter leuchten... Der wahre Gemeinnutz hat den Vorteil des *ganzen Volkes* im Auge; der aber verlangt Schutz des Ausländers, damit nicht der Deutsche im Ausland schutzlos wird. Nicht das ist wichtig, dass Schmidt mehr Schreibmaschinen eigener Erzeugung verkauft; viel wich-tiger ist, dass die deutsche Ausfuhr möglich bleibt, und dass damit das deutsche Volk sich wirtschaftlich entwickeln, ja le-ben kann.“

Baumbach mindenkör temperamentumos; olykor szarkasz-tikus megjegyzései teljesen helytállóak, mentesek minden egy-oldalúságtól és élesen különítik el az e téren megengedhetőt attól, ami már minden körülmények között átcsap a verseny-tisztességszabta határokon túl. A szempontok, amelyeket Baum-bach kifejtett, igényt tartanak arra, hogy nálunk is teljes érvé-nyesülésre találjanak.

B. S.

Végrehajtás megszüntetése jogerős feloldó határozat alapján. A Polgári Jog idei 7. számában e címen dr. Pályi Károly érde-kes, alapos szemlét írt. Az idézett törvényhelyekből vont követ-keztéseit de lege lata nem osztom.

Előrebocsájtom, hogy az előzetes végrehajthatóság intéz-ményét megszorítandónak és csak a legszükségesebb esetekre korlátozandónak tartom de lege ferenda. Amennyire szükséges,